

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.

A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTTKAY MENYHÉRT.

Helyettes szerkesztő:

BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2:50 kor

Egyes szám ára 14 fill.

Demokrácia és kegyelet.

Hétköznapi igazság, hogy az emberiség művelődésének minden haladásában ott szerepel alapként az előtte élt nemzedékek és nemzetek küzdelme, verejtéke. Köfalat nem lehet magasabba emelni, csak úgy, ha a már megrakott falra rárakjuk az újabb téglákat. A magasba lőtt golyó fefelé haladó útjában nem képes pályája egy milliméternek milliomod részét úgy átugrani, hogy ezt a hihetetlen piczi utat meg ne fussa. Egy új sejt nem képes a növényben keletkezni a nélkül, hogy egy másik, melytől ő származott, az ő születését meg ne előzze.

Hasonló természete van az emberi haladásnak is, melyet az eltűnt nemzedékek szorgalma és munkája emelt mostani magaslatára. Tudományos, társadalmi és erkölcsi igazságok haladásukban meg nem állhatnak, de fejlődnek és tökéletesednek az idővel. A távirót, a telephont, a villamos-motort, a tudomány haladásában óriás távolság választja el a borostyánkőből kicsalt első villamszikrától, a Galváni ugró békacombjától, a Volta oszlopától s mégis, a nagy felfedezők számára ezek a most semminek látszó kis felfedezések adták meg az alapot s ezeknek elmaradása esetén Morse nem alkot távirót, a magyar származású Jedlik nem fedezi fel az inductív villamos mozgató erőt.

Az erkölcsi világ is csak tökéletesedően emelkedik magasabbra. A Grachusok tagadhatatlanul nem voltak annyira demokraták, mint Vázsonyi Vilmos ur, de azért azoknak, kik századunk elején önmagukban a demokratát felfedezték és bálványozták, nincs okuk lenézni az elvérzett római collegákat. Minden gőg ostoba, úgy a születési, mind a vagyoni és szellemi előkelőké. Az olyan demokrácia pedig, mely dölyfösen kigunyolja az előtte küzdő uttörőket, éppen ezzel mutatja meg, hogy nem egyéb szájas népvézernél, ki az önbálványozás

hibájában épen úgy benne szenved, mint akár csak az orosz csárok.

Vannak a világon előre nem látott események s ilyen például az is, hogy a Kinizsi Pál táncza, közel ötszáz év után, kellemetlenséget okoz Vázsonyi Vilmos urnak. Szegény Kinizsi, ő azért igazán nem felelős, ha belebotlott a mi demokratánkba. Mit tehet ő róla, hogy életében a török, halála után meg Vázsonyi kerül az útjába? A fővárosban valamikor tanuja voltam, hogy egy, az utcán keresztülsiető uriember egy vágató egyfogatos lóval összeütközött. Neki semmi baja sem lett, de a ló földre esett, mire a fiakkeres iszonyu szitokkal támadott emberünkre, a miért a lovát *elgázolta*. A fiatal ember mennyre, földre esküdözött, hogy neki az elgázolási szándék nem volt esze ágában sem. Hihetőleg jó Kinizsi Pál is most esküdözik a földi aprólékosságokat szemlélő angyaloknak, hogy neki biz Isten, nem volt szándéka elgázolni a demokrácia most megindult egyfogatuját. A kocsis hibás, ki neki hajtott, viselje tehát ez a felelősséget.

Bármennyire rokonszenvezzünk is a demokrata eszmékkel, még sincs kedvünk Vázsonyi Vilmos urat debreczeni botrányos beszédeért mentegetni. Elvégre, valaki lehet eszes, demokrata és *tapintatos* is egyszerre. Vázsonyi ur közszerepléséből pedig veszedelmesen hiányzik a szerénység és tapintat.

A háboru, a vérontás ellen lehet beszélni a nélkül, hogy tömegeket *ok és cél nélkül* magunk ellen ingereljünk, mert hiszen pl. Apponyi gróf szintén ellensége a háborunak: ha azonban erről a tárgyról beszélne, biztosra vehetnők, hogy a fősulyt nem a nemzeti kegyelet durva megsértésére, de a *nagy erkölcsi igazságoknak megszerettetésére, megértetésére fektetné*. Carlyle mondja valahol, hogy az emberi tévedéseket és bűnöket nem durván, de szelid kezekkel kell a lélekből kigyomlálni. Igenis, tisztelt demokrata uram, lehet a parla-

mentben elnyomottokról, szegénységről és tudatlanságra kárhoztatott néptömegekről akként beszélni, hogy mindenkit meggyőzzünk és senkit vele fel ne izgassunk . . .

Csak hogy erre *tapintat* kell, a mi hiányzik bizonyos szájkodó demokratákban.

A háboru borzalmiért az uralkodókat és katonákat kivéve, ugyan ki rajong napjainkban? A népek semmiesetre, hisz háboruban, békében, egyaránt szenvednek a katonaság miatt. Kik a Homo hominis lupus elvevel hozakodnak mellette elő, azoknak azt feleljük, hogy: Homo hominis res sacra. Nem is nevelik mai napság idegen gyűlöletre a fiatalságot, *csak forró hazaszeretetre*, ez pedig jogosult, bárki rugdalózzék is ellene. Az általános világ béke ott van minden jó ember legszebb álmában, de a meddig megvalósul, addig a *jelen eszközeivel* kell létünket, jövőnket védeni. Minden nemzet egy-egy külön érzelem és gondolatvilág s az emberiség haladására, mindeniknek tehetségére, munkásságára szükség van. Ha tehát halásak nem volnánk öseink iránt, kik vérüket áldozták, hogy el ne vesszen a magyar nemzet külön gondolat- és érzelmvilága, az isten is megverne bennünket.

Vázsonyinak, ha igazságos akarna lenni, el kellene ismernie, hogy a leócsárolt Kinizsi és Zrinyi tettek neki is némi szolgálatot. Mert ha életüket hazánk megmentéseért nem kockáztatják, ma aligha volna ezen a földön Magyarország s rajta egy oly türelmes nép, mely nem kergeti pokolba a hősei emléket kisebbiteni próbáló urakat. Igen, igen! lesz kegyes Vázsonyi ur megbocsátani a harcias hősöknek már csak *azért* is, miért hazát szerettek. Azok a hősök, ha előre látták volna, hogy olyan demokratáké lesz majd e haza, kik ha békéről beszélnek, akkor is háborúság kél a nyomukban, kik előtt, saját nagyságukat kivéve, semmi sem szent,

ROSENBERG GYŰLÁ

szőnyegek, függönyök, takarók és pokróczok nagy áruháza
a volt Makra-féle helyiségben (Debreczeny ház)

Mähr Károly ural szemben.

Gyapju, esipke és tüll **függönyök**. Futó- és szalon-**szőnyegek** minden minőségben. **Paplanok** és **matraczok** lószőr és afrique(tengeri fű).

A legolcsóbb szabott árak minden darabon feltüntetve.

elsőrangu női divat-áruháza
a színház-épületben.

Szíves értésére adom a tisztelt hölgyközönségnek, hogy az **őszi és téli idényre** valódi **szövet- és selyem újdonságaim** — teljes angol és francia választéka beérkezett. Mintákkal vidéke készséggel szolgálók és minden rendelést **bérmertesen** küldök.

Szigoruan szabott árak! Készfizetésnél 5 százalék engedménnyel.

aligha el nem ment volna kedvük minden önfeláldozástól. Szivszakadva várjuk tehát a nagy profétát Miskolcra. Mint a jelekből ítélni lehet: itt hálás talaj ígérkezik eszméi számára.

Végül a magyar ifjúsághoz van egy pár szavunk. Ne tegyék Vázsonyi urat okvetlen nagy emberré. Ő a legjobb uton van, hogy felkapott egyéniségét mihamarább lejárassa. Hagyják hát magára, elvégzi ő minden segítség nélkül ezt a feladatot. Tárja ki az ifjúság szívét nagy érzelmeknek, eszét nagy gondolatoknak, rajongjon a békeért is, de *csakis addig, míg hazánk léte kockán nem forog*. A Vázsonyiak személye nem érdemes arra, hogy miatta csak egy futó pillantásig is magukat munkájukban megzavartassák. E helyett készüljenek a jövőre, hogy mikor a haza sorsa vállalkra nehezedik, a nagy feladat ne találja őket készületlenül.

Jogérvet.

Szomorú jelenség az a mai korban, hogy a polgárok kebléből a *jogérvet* kezd lassan-lassan kivészni és vagy *közöny*, vagy *szolgai hízélgés* foglalja el helyét.

A joghoz való ragaszkodás úgy látszik, kiment divatból, a *modern korszellem* nem tud ezzel megbarátkozni, s inkább a hatalmi érdekek előmozdítása képezi az egyesek törekvését s inkább szeretnek sütkérezni azok befolyása alatt, mert ezen az uton ők is részesülhetnek esetleges támogatásban — mint önzetlenül beleavatkozni a közügyek intézésébe.

Ezt a tapasztalat mondhatja velem.

Annyiszor látom a jog merész korlátozását, sőt néha tagadását is olyankor, midőn ezt megtudná fékezni az öntudatos, komoly, hazafias jogérzésnek fellépése.

De nem így történik!

Hideg, érzéketlen nézői leszünk a dolgok menetének s a hazafias szent kötelesség teljesítése elől gyáván kitérünk, másokra hagyjuk.

Hát ez nagyon rosszul van így!

Minden polgárnak vannak jogai és ezeknek a jogoknak lelkiismeretes gyakorlásától függ az ország nagysága, a nemzet boldogsága, egyesek jóléte. Vannak kötelességei a társadalom és hazája iránt, melyeket ha nem teljesít: *bűnt követ el* . . .

De fájdalom, e téren sok a keserű tapasztalat. Törvényeink mindinkább arra törekednek, hogy két *tényező* legyen a magyar államban: *kormányzók* és *kormányzottak*!

A népfelség, melyet 1848 megteremtett, s oly dicsők, elhalt nagyok kiömlött vére megpecsételt: mindjobban szegényebb, tehetetlenebb lesz, csak emlékekben él és nagyhangú programokban.

Hogy a jogérvet mennyire kihalt a magyar honpolgár erényeiből, egy példát hozok fel, mely mindenütt megtörténik és *való*.

Mint tudjuk, az új közigazgatás — mely a megyei autonómiát csak *címnek* hagyta meg — életre hozta a *virilista-jogot*, de kegyelemből meghagyta, hogy tele a megyei bizottságnak *választottak* legyenek.

Ebből folyólag minden joggyakorlatot ennek a kettős elemnek kellene végezni . . .

De mit látunk? . . .

Azt, hogy a megyék minden ügyeit teljesen a *virilisták* intézik. A megye összes dolgai a virilisták kezébe kerülnek, kik vagyontukat képviselik ott; míg a *választottak*, kiknek a *nagy közönség* jogait kellene képviselni, hallgatagon türik ezt az állapotot.

Azt kérdezem, hogy a mely nemzet kényes jogára, ahhoz hűen ragaszkodik: eltűrheti-e ezt az állapotot?

Nem!

Mi volt Magyarországnak a múlt viharai, az óriási támadások részei, a kiszámított ravaszság csalásai és a nagy készütséggel készített kelepczék között *erőssége*, melynek varázserejénél fogva a haza szabadságát, ennek ősi alkotmányát megőrizték s az utódoknak szent örökségként áthagyták? . . .

A *jogérvet*, mely csodás dolgokat, műveket hajtott végre.

Kontról rászállott szolgájára. A hősről átment gyermekeire . . .

Nagy és kicsiny, erős és erőtlen igyekezett egymást felülmulni a jogérvet fényes s Clió által a történet márvány lapjára vésett — tetteiben.

De hát sokat változtunk a rohanó idővel!!

A régi helyett új erkölcsök, új szokások jöttek. A régít — sokak szerint slendriánt — fölváltotta a modern új ezred.

Ma már nem lelkesednek az emberek *nagy eszmékért*, az én van mindenek felett és az új ezred *én-je* nagyon szereti a pezsgőbe fürösztött osztrigát és nem izgatja semmi úgy, mint erupir gereblyéjének a nesze, az arany garmadákban kotorászva, a totalizátor csatogása — no meg az Yvettek . . .

Hangzatos szavakkal aranyhegyeket ígérni: ez nálunk ma a bevett szokás, de komolyan venni, illetőleg az ígéreteket beváltani — no ez már ismeretlen valami.

Legalább az volt a *multban*, lehet, hogy a jövő ki fogja küszöbölni ezt a rossz szokást.

Mert tény az, hogy ily száraz, langymeleg hazafisággal nagy dolgot, nemeesebb eszmét szolgálni nem lehet.

TÁRCZA.

Farsangi vigadozások.

Nem sok jelentősége van ma már a farsang három napjának. Az egész farsangnak se valami sok. Éppen olyan szürkék, gondteljesek a világ nagyobbik részének ezek a napok is, mint az esztendő többi napja. Különösen nincs kedve, még nem is igen telik mulatni a tönkrement, vagy a tönk szélén álló régi nemes uraknak.

Csöndesek a kuriák. A kaputárványokon moha nő, az ütközőket meg belepte a rozsdá. Ha szól itt ott még valami muzsika, a dobpergésnek szomorú melódiája az csupán. Idegen lesz az ősök telke. Máskent volt mindez hajdan és szinte csodálkozunk, mikor elsárgult, megfakult levekben olvasunk elmúlt farsangi vigadozásokról.

Már vizkereszt napján kocsira, többnyire csengős szánokra pakolodtak a gavallérok s megállva az ismerős kuriáknál, rákezdték a farsangi versre:

Meredek a pinczegádor —
Én vagyok a góbornátor . . .

Erre kijött a gazda, a hajdu tálcán hozta utána a szilvóriumot — és meginvitálta öcsém uramékat egy kis vacsorára.

A *kis vacsorából* aztan huszonnégy óráig tartó mulatas, tancz, nótázás lett, annál rövidebb tartamu mulatsággal nem lehetett megkezdeni a farsangot.

Leghíresebbek voltak a harminczas meg a negyvenes években a miskolci bálók, meg a sárospataki juristák mulatságai. Három varmegyének szép asszonya, lánya tanczolt ott, s az 1840-iki pataki jurista bájról a következőket olvasuk:

„Nagyon vidám volt a pataki bál. A bálanya tisztét nagy nyájassággal Lónyay Ferencnek, Zemplén varmegye dietai követének a neje viselte. A nyájás társalkodásu és nemeskeblű urnő nem kevésbé emelte a tánczvigalom érdekét. A vendégek száma mintegy négyszazra mehetett, köztök Brczenheim és Turn-Taxis herczegek nejeikkel, Szirmay Antal cs. kir. kamarás, Lónyay Gábor hitvesével, a nagyszellemű s páratlan erényű honleány: Kazinczy Ottiliával és Sennyey István báró özvegye, csicseri Orosz Amália.”

Zemplénben, Borsodban általában nagyon szépen mulattak. A nők és férfiak ritkán valtak külön, még a tánczszünetekben is együtt beszélgettek, szórakoztak. Ennek magyarázata abban rejlik, hogy Kossuth Lejosen és Andrássy Gyulán kezdve rendkívül sok eszes ember akadt Zemplénben.

Itt még az utóbbi évtizedekben is nagyon divatozott a *batyubál*. Vagyis az asszonyokra *adót* vetettek. Egyik hozza a pecsenyét, másik a süteményt, harmadik a csemegét és így tovább. Czigany, bor, az urak gondját képezte. Annyi ennivalót főztek, sütöttek össze az asszonyok aztan, hogy néha három napig is eltartott az ilyen *muri*. A batyubál után következett a *morsabál*, végül a *kárlátó*. Fogalmuk sincs a fővárosi embereknek arról, micsoda garmada ennivaló gyűlt össze egy egy ilyen batyubálon.

Igy egy alkalommal B—y Józsefné — a kinek a szakácsnéja híres fánkokat sütött — *eser darab* fánkot küldött a szalába.

A fánk általában nagy szerepet játszott már dédapáink idejében is.

B. Ferenczet — a múlt század huszas éveiben — az ország egyik legszebb emberének tartották. Fiatalon maradt özvegy s rokonai, barátai egyre házasították. Nem igen mutatott kedvet rá, de azért csak, hogy jött a farsang — elment ide oda egy kicsit mulatni.

Igy került Noszvajra is, a hol A—yéknél éppen nagy mulatságra érkezett. Dinomdánom, evés ivás járta s nagy lett az öröm, hogy megérkezett a *szép* B. Valamennyi férjhez vágyó hajadona a vidéknek, mind

A történelem az élet tanító-mestere!

Hát seperjük le a történet könyvéről a port s vessük szívünkbe annak minden betűjét!

Tegyük szívünkben erőssé s mint a kőszikla, rendíthetetlenül a — *jogérzetet* . . .

Jogérzettel inkább tűrjünk szenvedést, meghurczoltatást, mint szolgálkúséggal viseljünk — kitüntetést, anyagi jóléteket . . .

V. Sz. J.

Ki lesz a polgármester? A helybeli lapokban mindennap fölvetik azt a kérdést: ki lesz a polgármester? Ki lesz Miskolc városának bölcs vezetője? Szemére hányják a polgárságnak, hogy mért nem mozog már? Miért olyan nyugodt?

Hát mi megmondjuk, hogy a polgárság miért nyugodt. Azt is megmondjuk, hogy ki lesz a polgármester. A polgárság azért nyugodt, mert már tudja, ki lesz a polgármester.

Hiszen már hónapokkal ezelőtt megirtuk, hogy ha Kovács Lajos, vármegyénk tisztifőügyésze hajlandó elfogadni a polgármesteri állást, akkor ez a fontos kérdés megvan oldva; mert Kovács Lajosnál erre az állásra alkalmasabb férfit találni nem lehet. Nagy tudása, hatalmas munkaereje, előzékeny, finom modora, a közigazgatás terén való jártassága, széles látóköre egyenesen a vezérszerep betöltésére hívják őt. Tudja ezt Miskolc város polgársága egytől-egyig. Csak azt nem tudta még ekkoráig, hogy Kovács Lajos hajlandó-e elfogadni a polgármesteri széket.

Ma már ezt is tudja. *Kovács Lajos ugyan is többek előtt kijelentette, hogy ő — mint közpályán működő munkás — mindenkor oda áll, a hová őt polgártársainak bizalma állítja.*

E nyilatkozat egészen világos. *Kovács Lajos a polgármesteri széket elfogadni hajlandó.*

Mi már azt is tudjuk, hogy azok a jelöltek, kiknek neveit eddig kombinációba vet-

ték, Kovács Lajosnak fölléptetése esetén a jelöltségtől visszalépnek; így tehát őt Miskolc város polgársága egyhangulag fogja megválasztani.

Ennek a nagy és nehéz kérdésnek ilyen szerencsés megoldása minden embert megelégedéssel tölt el. Ezért nyugodt és csendes ma Miskolc város polgársága.

„A Meghívó másodizben.“ cím alatt a „Szabadság“ január 25-iki számában Porcs János ur, a miskolczi *közművelődési egyesület irodalmi szakosztályának elnöke*, a helyi *sajtó* egyik organumáról, a szerkesztésében volt „Borsod-Miskolczi Közlöny“-ről, mely kötelességszerű tárgyilagos bírálatot gyakorolt, Porcs ur, a *közművelődési egyesület irodalmi szakosztályának elnöke* olyképp nyilatkozik, hogy „végső vonaglásában még egyet akart rugni“. Őh én szívesen elismerem, hogy az ily irodalmi finom nyelvezet és művelt izlés megfelel a *közművelődési egyesület irodalmi szakosztálya elnökének*. De mivel én *ilyen* hanggal a miskolczi *sajtó* nivóját rontani nem fogom, az *irodalmi szakosztály elnökének* irodalmi magaslaton levő finomodott izlésű, ugynevezett szellemességeire nem reflektálok. *Sugár Ignác.*

Országos képviselőtünk kis tükre.

— Irta: *Gondy Károly.* —

Ha ez ország valamennyi bajait leírni akarnám, még hosszú életet kellene kérnem a jó istentől, hogy hosszú munkámat bevégezhessem.

Röviden csak annyit jelzek: ha az ember — már t. i. a magyar ember — tudná vagy még csak sejtene szomorú helyzetünket egy ezer év után ezer változataival: hát egy perczig sem tétovázna „hazát“ cserélni.

Sokan vannak, kik azt könnyen megteszik, de legtöbbje hiven ragaszkodik hazájához, mert „bölcsöd *ez* s majdan sirod is!“

Ahogy az embernek minden istentől mért csapást békével és megadással kel' elviselnie és ne öngyilkossággal kitérnie a veszedelemnek: úgy a hazának be kell várnia a csendes végóráját, a végtusát!

A mit most kétségbeesésünkben teszünk, az csak kivirágzása a nagy halottnak, mikor a temetés órája közeleg.

Magyarország egy arasznyival sem áll távolabb a végpusztulástól -- mint Törökország.

A Mátyás codexek azon imakönyv, melyet a haldokló anya ereklyeként hágy gyermekének.

Ki tudja, meddig őrizhetjük, meddig imádkozhatunk belőle?!

Szegény török! . . . Szegény tatár!

A képviselőválasztások alkalmával reggelként találkoztam a kávéházban egy fiatal emberrel, ki jogásznak mutatta be magát.

— Örvendek. — Örvendek.

— Hát aztán mire érez legtöbb hajlamot? A jogász válogathat; sok az utja, melyen tisztességesen haladhat. Talán bírónak, vagy más állami hivatalnoknak? mert fiskális . . .

— Az ég őrizzen! Nem oly lassu a vérkeringésem. A kurzus bevégezése után készen vár a pályám, mindjárt *képviselő* leszek. A falum szeret, alig várja, hogy felmandá tumozzon.

— Ugyan milyen párti lenne, ha csak ugyan megválasztanák?

— Független programmal kellene fellépnem; magam is azt óhajtom; több poézis van benne . . . milyen is volt Jókai fiatal korában! Aztán, tetszik tudni, milyen a falu . . . mindig kormányellenes; nem szereti a nagy adót . . . továbbra aztán már nem is keres. Vámról, bankról nem igen tud; az a faluban ösmeretlen lud.

Lám, lám! miből lesz a cserebogár! a mi fiatal emberünk nem is olyan csapodár, nem igen válogat. — egyenesen a késznek tart.

csak a fiatal, módos özvegy ember körül forgott. Még a háziasszony is, a kinek több férjhez adni való lány atyafia akad, egyre Ferencz ur körül forgott. Mikor az óriási tál fánkot hozta a hajdu, akkor is felé fordult A—yné.

— A ki a legtöbb fánkot eszi meg, az lesz a farsangi király — kiáltotta el magát és B. Ferencz 30 darabot evett meg a rózsapirosra süit, pantlikás süteményből. Igaz, olyan beteg is lett utána, hogy Szabolcsból el kellett hozatni a híres Józsa doktort és még az is csak ügyyel-bajjal tudta megmenteni. Boldog Magyarország, hogy benne agyonetették az embereket és virtus volt nemcsak az ivás, de az evés is.

Borsodban még a hetvenes esztendőben is estek egy hétig tartó mulatságok. Nevezetes vendégszerelő hely hírében állt Zs., a hol a háziasszony maga is gyönyörű szép volt még s nagyon szépek a leányai is. Elegáns mulatságok voltak ezek különben, szellemi szórakozásokkal fűszerezve. A fiatalság szindarabokat játszott. Így előadták a *Schneider Fipsz* című bohózatot, meg a *Figaró házasságát* is. A vármegye egyik legjobb csárdástánczosa, M. Gyula itt fogadott Radics Vilmost, a híres miskolczi cigányprimással, hogy nem tudja olyan sebesen huzni, mint a minő sebesen ő tán-

czol. *Három teljes óra hosszáig tánczolt* M. Gyula, de Radics nem bírta tovább. Kiesett kezéből a vonó és ujjait hideg vízbe kellett áztatni.

A nyiri mulatásokról is sokat hallottam. Itt az uraknál az volt a fő-tempó, hogy mulatságaiknál e honi termésű vinkót ittak. Még az agarászok nevezetes bálj in is, a melyre pedig Eperjestől kezdve le, minden számottevő gavallér kompareált.

Történt egyszer, hogy P. A., a megye egyik ősi családjának tagja mulatott. Persze, ő is csak vinkót ivott, még pedig vizes-pohárból. Javában folyt a muri, mikor belép G., egy, a megyébe származott, akkor nemrég nemessé tett család fiatal sarja déka. Neki nem nagyon imponált a vinkó. Pestiesen *sampanyert* akart rendelni. Rámordula azonban P. illetéknéppen:

— Őcsém uj ur, nem tudja itt az ősi szokást, a *virtust*? Ura atyja nem taníthatta rá, mert még ő nem is látott *nóbel* társaságot. Vegye föl a poharát és koczcintson vinkóval, örülve, hogy velünk koczcinthat.

Régi idők, régi szokások, de egyben viszszerelhetjük őket, mert erős, büszke fajszereget lakozott még akkor a magyar nemesben. Tartott az őseire — de a saját nevén se tűrte meg a mocskot. Atyafiságos

szeretettel viseltetett vérei iránt és segítette egymást, ha bajba került.

A milyen szépen mulattak Zemplénben, Borsodban, olyan vad volt többnyire a gömörmegeiek murizása.

Kivételes udvarok akadtak ugyan ott is, a hol csöndesebben mulattak; ilyen ház volt például a hetvenes esztendőben Tornallyán az özvegy H. né nemesi kuriája. Szébbnél-szebb lányok, asszonyok jöttek ezekre a mulatságokra s egy főispánságot viselt, nagy szerepet játszott gavallérunk csak nem régen mesélte nekem, hogy tizen is udvaroltak a híres szép R. I.-nak. Itt nagyon divatozott, hogy az urak pompás, csengős szánokba trappereket fogattak, aztán versenyt futtatásokat rendeztek. A melyik legelőbb ért célhoz, az nyithatta meg R. I. val a mulatságot.

Pestmegyében közel a fővároshoz, mulatnak talán a legszebben, legesztétikusabb formában. Én láttam olyan pikniket, a mely huszonnégy óráig tartott, de még ugynevezett *nobel*spitz-je is alig volt az uraknak. Kurjongatni sem igen szokás és vacsora közben a cigány kinek-kinek elhuzza a kedves nótáját, a mit minden duhajkodás nélkül, szép, szomorú magyar tempóval hallgat végig.

Gróf Vay Sándor.

A képviselőre most már oly szükség van, mint az adóvégrehajtóra . . . ő is a nép akaratának végrehajtója . . . nem egészen hivatalnok . . . csak a Ház engedelmével lehet megbüntetni, ha bajt csinál; szabadabb hivatalnok, egy nagy, szabad hazában és nyilvános Házban! . . .

Bizony azért csak olyan állami hivatalnok a képviselő, kit még ugyan a nép megválaszt, de jöhet oly idő, mikor őt is az állam ki fogja nevezni, mint a kir. tanácsost, persze jó kondukt mellett.

A böcs Seifenstein Salamon haragjába, a miért a fényképész nem akarta felelőben levenni, azt mondta:

„Tudja fényképész, maga egy jütmént csavargó; veszek magamnak mosinát, én is vadjak fényképész.”

Igaz, kivált most, midőn oly olcsó a masina és a műkedvelő ingyen dolgozik, de még fogni kell rá a kundsáftokat.

Hát az orvosi tudománnyal nem úgy vagyunk?

Minden ember gyógyít.

„Ah, nem kell orvos, csak azt használja, a mit én ajánlok; nekem is az segített,“ — de meg a kuruzslót tartják igazi csodadoktornak.

Hát a képviselőség más?

Szabad iparos, kit felelősség nem terhel, tiszta jövedelemmel.

Veszek magambak mandátumot, én is vagyok képviselő.

A képviselő nem sokat különbözik a fényképésztől, ez a *képet készíti*, amaz pedig a *kész képet viseli*. De meg olcsó is a mandátum. Előlegez a kormány, van pénze quantum; satis győzi a nép keserves filléreiből jobban, mint a nép, ha az országos dobtól hangra lobban.

De még aztán milyen kényelmes hivatal az a képviselőség!

Egész hónapokon keresztül feléje sem kell menni a hivatalnak, otthon pipaszó mellett tehet okosabbat, mint a szót hiába szaporítani. Elég, ha egy hónapban leszámol és egy „igen“ vagy „nem“ ért egy pár százast felmarkol. — Hát teheti — mert vasuti!

E szerint a képviselőség csak olyan melékjövédalom; jó zsebpénz, a miről az egy Ghicz Kálmánon kívül egy sem tudott lemondani, még Tisza Kálmán drusza sem, na már pedig az csak elég — hazafi! . . .

Hát a képviselőséghez nem kell kvalifikáció?

Erre régen meg adva a felelet, hogy: nem!

A ki újságot olvas és megközelítőleg politikus, azt tíz ezer ember helyett elfogadjuk, hogy helyettük beszéljen, vagy szavazzon, ülve vagy állva tagadjon.

De még milyen egy pompás állapot! Ha most valaki a városi hivatalból kicseppen, az hiába megyen Sajó-Szent-Péterre, ott sem választják meg még irnoknak sem. Míg a képviselő egyik helyen megbukik, mehet országos ügynöknek oláh faluba vagy bánya városba, ott is megválasztják, kivált ha a kassza jól ereszt utána.

Ha tehát ez a képviselőség oly rendes hivatal oly rendezetlen tagokkal nem lenne helyén „képviselet iskolát“, polgári Ludovikát (Kossuth emlékezetére) alapítani, hol a jog és retorikán kívül okosabbat is tanítaná-

nak. Hiszen a jog (jus) talán a latin *jugumból* eredt, az a járom pedig disztelen a szabad polgár nyakában: idétlen talisman; kivált az elszaporodott Curiai *döntvényes* jus-mus még kőménymagos *jusculumnak* sem válik be, ha rendes törvénybe nincs ígátva.

Bő beszéddel jól nem lakunk, akár ügyvéd biztat, akár jó papunk. A retorika olyan, mint a magvas tortán a cukor virág, mutat, de nem igen kutat; diszes teríték, mely izletesebbé teszi az ételt, és részben eloszlatja a kozmás mondás felett a kételyt.

Azt kérdezte a minapában valaki egy uri embertől: mért oly fekete a bajusza és ősz a feje? A mire egész komolyan azt felelte: „többet gondolkodom, mint beszélek“. Én pedig határozottan tudom, hogy testi a bajuszát és a fején nem igen gereblyéli a halál szénáját.

Azt hiszem, sok öreg rhetor hamisan profécziál, midőn festett bajusza alól áhitattal orgonál.

Ha tehát a képviselőség oly fontos állás, komolyan kellene „magyar képviselő“ Ludovikáról gondoskodni. Tiszta magyar képviselőt nevelni pedig nehéz, ha csak Bécs Ujhelyt nem állítanak intézetet, hol a közös-ügyes manipulációt elsajátíthassa és jó es. és kir. legatus, ablegátus, delegátus, ad'atus válna belőle.

Páter Knittelius de Fehérvár majd elvégezné a többi.

Der Knittel ist auch ein Mittel. Miért is ne lehetne az országban olyan keleti iskola-féle?

(Folyt. köv.)

UJDONSÁGOK.

— **Jubileum.** Szép és lélekemelő ünnepély folyt le a diósgyőri vasgyárban abból az alkalomból, hogy *Cossa* Emil főellenőr, a számosztály főnöke hivatalos működésének 25-ik évét töltötte be. — A számosztály tisztikara f. hó 23-án reggel fél 9 órakor gyűlt egybe s *Than* Ferencz főellenőr, főnökhelyettesével az élén ment tisztelegni az ünnepelthez. — *Than* főellenőr szép szavakban méltatta *Cossának* 25 év alatt szerzett érdemeit, kiemelve továbbá, mint főnöknek humánusságát és szeretetét alkalmazottjaival szemben és átadta a számosztály hivatalnok karának diszes emléktárgyait. — Az ünnepelt erre a meghatottságtól elfuló hangon mondott köszönetet a szíves megemlékezésért s kérte a tisztviselőit, hogy tartsák meg továbbra is jóindulatukba. — Folytatása volt az ünnepeltetésnek a f. hó 25-én szombaton a vendéglő dísztermében megtartott társasvacsora, melyen közel 150-en vettek részt, köztük a gyári hölgyközönségnek néhány tagja. Az első felköszöntőt *Márkup* Ferencz felügyelő mondotta, szép szavakban éltetve az ünnepeltet s átadta a gyár alkalmazottjainak emléktárgyát, egy masszív ezüst névjegy tartót. — Utána *Szvetlik* Mátyás felügyelő állott fel s szép beszédben élteti az ünnepeltet, úgy is, mint embert, mint jó barátot s mint tisztviselőt, melyre *Cossa* meghatott hangon monda köszönetet az ünnepeltetésért. Ezt követte *Than* főellenőr magas színvonalon álló beszéde, melyben élteti a feljebbvalókat, kik az igazi érdemet méltányolni és jutalmazni tudják s kifejti a társadalmi összetartás és kollegialitásnak a tisztviselői munkakedvre való előnyös befolyását. Örjási taps és éljenzés zúgott fel az elmondott remek beszéd után. — Végül még *Márkup* felügyelő élteti a társaságot és a társadalmi élet felvirágoz-

sára üríti poharát. — A lakomát reggelig tartó táncmulatság követte, melyhez a zenét a vasgyári zenekar *Havassi* József karmester vezetése mellett szolgáltatta. — A felszolgáltatót ételek és italok jóságáért *Rumpold* Gyula gyári vendéglőst feltétlen dicséret illeti.

— **A Polgár-Egylet közgyűlése.** A Polgár-Egylet vasárnap délelőtt tartotta 65-ik közgyűlését *Bársony* János elnöklete alatt. *Nagy* Sándor jegyző felolvasta az igazgató választmány évi jelentését, a melyet a közgyűlés tudomásul vett. A tagok száma ez idő szerint 241. Miután az egylet vendéglőse, *Seper* János, tekintettel a rossz üzleti menetekre, kimegy a bérletből, az igazgató választmány a házi kezelést javasolta. A közgyűlés *Molnár* József, *Bizony* Ákos, *Miskolczy* Pál, *Simon* Gábor és *Hesz* Miklós hozzászólásai után akként határozott, hogy a vendéglőt nem veszi házi kezelésbe, hanem kiírják a pályázatot. A közgyűlés tudomásul vette, illetve elfogadta a költségvetést, a mely szerint a bevétel 4196 kor., a kiadás 4196 kor. Végül titkos szavazás útján megválasztották a tisztikar. Előnk lett újból *Bársony* János, igazgató *Miskolczy* Pál, pénztárnok *Hesz* Miklós, könyvtárnok *Filip* József, ügyész dr. *Molnár* Gyula, jegyző *Nagy* Sándor, tiszteletbeli jegyző *Szepcsik* János. A választmányba beválasztottak: *Alberth* Ede, *Bizony* Ákos, *Görgey* Márton, dr. *Kovács* Gábor, *Katona* József, *Pfliegler* Ferencz, *Petró* József, *Pallughy* Béla, *Polatsek* Arnold, dr. *Ricz* György, *Szabó* Barna, dr. *Csáthy* Szabó István, *Porcs* János, *Zombory* Pál és *Wächter* Vilmos.

— **Eljegyzés.** *Pollák* Gyula miskolczi iparos eljegyezte *Szepessy* Erzsike kisasszonyt, *Szepessy* Károly polgártársunk kedves leányát. — *Csohány* János polgártársunk a napokban jegyezte el *Urbán* Mariska kisasszonyt Mező-Nyárádról.

— **Esküvő.** *Török* János február 1-én esküszik örök hűséget a Kossuth-utcai új templomban *Aczél* Erzsébet kisasszonynak. — *Gassik* Ede február 9-én tartja egybekelési ünnepélyét *Bakó* Gizella kisasszonnyal a finkei ev. ref. templomban. — *Milásovsky* Béla diósgyőri vasgyári hivatalnok f. évi február hó 8-án tartja esküvőjét *Balogh* Jolán kisasszonnyal, Balog Pál kedves és szeretetre méltó leányával. — *Weisz* Vilmos helybeli kereskedő e napokban vezette ol-tár elé *Mandula* Ede szerencsi kereskedő leányát, *Eszter* kisasszonyt.

— **Az orvosszövetség gyűlése.** Az orvosszövetség borsodmegyei választmánya szombaton este ülést tartott dr. *Katona* József elnöklete alatt, melyen a február hó 1-én tartandó közgyűlés tárgyait készítették elő.

— **A miskolczi ügyvédi kamara** dr. *Lang* Pál miskolczi ügyvéd elhalálózása folytán az ügyvédek lajstromából törölte s mivel iratait még életében dr. *Zubriczky* Dénes itteni ügyvédnek adta át, gondokot nem rendelt ki.

Iparhatósági megbizottak. A folyó esztendőre a következő iparosok és kereskedők fogják végezni a megbizotti teendőket és pedig Miskolc város területére nézve: Rendes tagok: *Pongor* Lajos szíjgyártó, *Braun* Gyula üveges, *Braunfeld* Sándor kereskedő, *Boros* Benő nyomdász, *Bogár* József kereskedő, *Bada* Bertalan mészáros, *Bogovich* Gyula órás, *Grünfeld* Jakab borkereskedő, *Bende* János kerékgyártó, *Biffi* Károly hentes, *Hradil* Vincze czimfestő, *Bontsó* László mázoló, *Fischer* Dávid asztalos, *Fleiszig* Ede bádógos, *Soós* József kereskedő, *Gombár* Péter kovács, *Groszman* Lipót cipész, *Katz* Lajos férfiszabó, *Babics* Dezső borbély, *Schwarz* Vilmos női szabó. Póttagok: *Szöke* Pál asztalos, *Eichner* János kovács, *Rosenblüh* József mészáros, *Róth* Herman pék, *Polatsek* Arnold lakatos, *Ausch* Soma butorkereskedő. E megbizottak t. év február hó 1-én d. u. 3 órára lesznek a közjegyzői hivatalba megidézve a további teendőkre nézve.

— **Négyen vannak.** Ime, most már tudjuk azoknak a neveit is, a kik a miskolci izr. hitközség belbékéjét feldúlták s a kik a hitközségi elnök ur szavai szerint „közvetlen okozói annak, hogy az új templomban eddig a magyar hitszónoklat föl nem vétetett”. Négyen vannak A „Miskolci Napló” tegnapi számában név szerint említi meg őket. A jeles magyarok a következő névre hallgatnak: *Fürth Jónás, Princz Jakab, Grünvald Máyer és Deszberg József.* Nem akarjuk ma már az ő érdemeiket (!) méltányolni, mert a vita ebben a sajnálatos ügyben ismét annyira elmérgesedett, hogy attól lehet tartani, hogy a szenvedélyek hulláma a „közérdek” teréről „személyes” térre csap át. Ezt pedig minden áron kerülni óhajtjuk, mert előttünk a felekezetek között való békés egyetértés és testvéri szeretet nagy és szent dolog. A négy magyarral tehát nem tesszünk ma már egyebet, mint hogy őket a hitközség meleg szeretetébe és jóindulatába ajánljuk.

— **Névmagyarosítások.** Dr. *Weisz Imre* Adolf volt miskolci, jelenleg szerencsi lakos vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel „*Sugár*”-ra magyarosította. — *Róth Jakab* miskolci lakos, máv. táviráda felvigyázógyakornok vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel „*Révész*”-re magyarosította. — *Keszenbaum Jakab Jenő* miskolci lakos, vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel „*Kerekes*”-re magyarosította.

— **Demokraták gyűlése.** Említettük multi számunkban, hogy a polgárok tekintélyes része *demokrata* kör létesítésén fáradozik, s hogy e czélből minden szombaton este összejövetelt tartanak. A mult szombati gyűlésen dr. *Vásonyi Vilmos* demokrata országgyűlési képviselőt táviratilag üdvözölték, a ki sürgönyválaszban buzdította őket az összetartásra. Hír szerint két hét múlva megtartják az alakuló gyűlést, a melyen *Vásonyi Vilmos* is jelen lesz.

— **„Adnék szivem egy pogácsát, jaj de hol eszed meg.”** Vármegyénk legfőbb urai: főispán, alispán, méltóságos és nagyságos urak énekelték ezt a szép nótát a mult héten a jenkei pusztán. A dolog sorja pedig a következő: Nagy vadászatra hívta meg báró *Vay Elemér* főispán a vármegye urait. A társaság vidám kedvteléssel lötte rakásra az erdő vadait. A nagy öldöklésben egyszer azután kifáradtak és megéheztek az urak. Tél az idő, hol telepedjenek le, hol egyék meg a finom és gazdag villásreggelit, melyet a hajduk az urak után magukkal hoztak? . . . Ah, amott van Jenke! A jenkei uradalom derek gazdája: *Klein* ur kitarja majd vendégszerető házának ajtait s barátságos meleg helyet ad. Oda mennek. Amde *Klein* ur nem nyitja ki kapuját, hanem azt üzeni a társaságnak, hogy ő bizony helyet nem ad, menjenek tovább. „Csak legalább a pajtáját engedje át.” Kérték tovább *Klein* urat. Azt sem engedte. *Klein* ur a szó szoros értelmében utat mutatott a fényes uri társaságnak. Akkor énekelt a társaság azt a régi nótát, hogy: „Adnék szivem egy pogácsát, jaj de hol eszed meg? . . .” Hat hol ették meg? . . . Ott az ut szélén. Fagyaszító téli szél zenéje mellett esett meg a nagy uri lakoma. Nem fűzünk a dologhoz semmiféle kommentárt. A bagoly is ur a maga fészében. *Klein* urnak teljes joga volt ahhoz, hogy elűzze portájáról a vármegye urait. Nem akarunk beszélni a magyar vendégszeretetről sem. Csakis azért mondtuk el, hogy irott nyoma legyen ennek az érdekes eseménynek és hogy adandó alkalommal reá még visszatérhessünk.

— **Egy villamos összeütközés utójátéka.** A Vay-úti átjárónál a mult ében egy villamos kocsí egy vasuti mozdonyval összeütközött. A karambol következtében *Burger Antal*, ki a villamos kocsiiban ült, súlyos sérülést szenvedett. Ezért *Molnár Sándor* kocsivezető ellen gondatlanság miatt megindították az eljárást, s a szombaton meg-

tartott tárgyaláson öt gondatlanságból okozott testi sértésért 8 napi fogházra ítélték. *Molnár* az ítélet ellen fellebbezést adott be, a kir. ügyészség megnyugodott.

— **Tizenégy napi fogház.** Mult év május havában *Flesch Bertalan* kereskedősegéd egyik társával utcai botrányt okozott a Széchenyi utcán, a melynek az előjöttrendőr vetett végett, a kit azonban *Flesch* bántalmazott. Hatóság elleni erőszakért vádolták tehát s a miskolci kir. törvényszék, meghallgatva dr. *Köszegi Armand* védbeszédét, az enyhítő körülmények figyelembe vétele mellett *Flesch Bertalan* 14 napi fogházra ítélte. Az ítélet ellen vádolt fellebbezett.

— **Ügyészi helyettes.** *Bulyovszky Gusztáv* kir. ügyész és *Somossy András* kir. alügyész betegsége miatt a kassai kir. főügyész intézkedése folytán dr. *Minich Jenő* kir. alügyész bizonytalan időre, kisegítőként a helybeli kir. ügyészséghez lett beosztva.

— **A villamos vasut.** A miskolci városi villamos vasutnak a mult év utolsó hónapjában 7182 korona bevétele volt, tehát az előző esztendőhöz képest javult a bevétel 34¹/₁₀-kal. A lefolyt tizenkét hónap összes bevétele 89549 korona, a mi kilométerenként 13568 koront tesz ki. Az évi bevétel csekélylivel kisebb, mint az 1900-iki.

— **A Peczebe vele!** Ezt kiáltozták vasárnap éjjel *Puskár János, Kassu András, Uj Pál László és Gurszky Sándor* reszelővágó segédek a Debreczeni-utcán minden szembejövőre. Egy *Sulyok* nevű lakotossal is találkoztak, a kit szintén megakartak fűrésztetni a Debreczeni utcán végig húzódó *Pecze* vizébe, csak hogy tettük nem sikerült, mert *Sulyok* megugrott előlük s midőn látta, hogy támadói tovább üldözik, revolveréből a levegőbe lött. A lövésre a messze távolban levő rendőr a megtámadott segítségére sietett s az italtól már csaknem teljesen elázott legényeket a rendőrségre kísérte.

— **Razzia.** A rendőrség vasárnap éjjel razzia-tartott s egy csomó foglalkozás nélküli alakot tartóztatott le, a kik valamennyien kisebb-nagyobb büntényt követtek el. Ezek között van *Doma József, Zselin Mihály, Majoros András, Kiss Gergely és Nagy Mihály* a rendőrség előtt már jól ismert csavargók.

— **Elmebeteg.** Két fiatal, alig 18 éves leányt szállítottak be e napokban a helybeli közkórház elmeteg osztályába. *Farkas Róza* és *Farkas Borbála* diósgyőri lányok ezek, kiket legutóbb az elme-kór tünetei mutattakoztak.

— **Utlevelet hamisított.** E napokban a győri rendőrség ottani kihágásaiért 8 napi elzárásra ítélt és kötött utlevéllel illetőségi helyére tolonczoltatta *Molnár István* diósgyőri illetőségi csavargót, a ki azonban itt Miskolczon állapodott meg és szokásához híven, koldult. Koldulásközben a rendőrség letartóztatotta, s megmozdítása alkalmával megtalálták nála a győri rendőrség által kiállított kötött utlevelet, a melyet *Molnár* meghamisított akként, hogy a foglalkozás rovatban írt „csavargó”-t kitörölte, s helyette „szobafestő”-t írt. A rendőrség okirathamisítás miatt ügyét a büntető törvényszékhez tette át.

— **Itt a farsang!** Karneval hercege, a híres házasságközvetítő csörgős sapkájával e hó elején Miskolczra is bevonult és ezzel megkezdődtek a táncmulatságok, a bálók. Öregnek, ifjunak nincsen ma más gondolata, mint a táncz, a multság. Bála, multságba készül ma mindenki. Igen ám, de a ki bála, táncmultságba akar menni, annak *finom és elegáns ruha* kell. Hol veszi ezt a mai éhínséges, pénzsűk világban? No de minden bajja van orvosság. Ott van *Szántó Mór!* Ő nála, az ő üzletében van az orvosság, a hol a *legfinomabb, legelegánsabb báli öltönyök hallatlan olcsó árban kap-*

hatók. Egyik szemfüles riporterünk tanuja volt annak a jelenetnek, a midőn Miskolcz legszebb leányai s leggazdagabb menyasszony jelöltei fogadalmat tettek Karneval hercege előtt, hogy a farsang alatt csak azzal a fiatal emberrel tánczoluak szívesen, csak annak a férfinak nyujtják kezüket a szent házasi életre, a ki a táncmultságok sima parkettjén a *Szántó Mór* üzletéből vásárolt elegáns öltönyben jelenik meg. Feltehető Miskolcz ifjai, házasulandó férfiai, siesetek *Szántó Mór*hoz. Ma a szerencse, a boldogság csillaga csak a *Szántó Mór elegáns öltönyeire ragyog.*

— **x Rémek báli ujdonságok selymek és kelmékben és batistokban, azonkívül nagy selyem eladás maradékokban feltűnő olcsó árakban. Barta Jenő** divatruházában Miskolcz.

— **x Viola crème** szeplő, májfolt s az arcz mindenféle tisztatlanságai ellen biztosan ható zsirtalan készítmény. Jóságát legjobban bizonyítja az, hogy 8 év óta forgalomban lévén, azóta számos értéktelen utánzata keletkezett. Egy tégely 50 kr. Hozzá való

Purítás szappan 1 drb 35 kr., 3 drb 1 frt. **Viola puder** fehér, rózsá és crème színben egy kitűnően tapadó ártalmatlan hölgypor, a mely ma már a legelegánsabb hölgyek pipere asztalán foglal helyet. Egy doboz 60 kr.

Évek óta tapasztalom, hogy készítményeim a közönség másoknál is keresi. E helyen tudatom, hogy itt elősorolt közkedvelt készítményeim helyben kizárólag csak nálam kaphatók.

Szabó Béla pipere szappangyáros, gyógyszer- és illatszert-üzlete Miskolczon.

Dunky fivérek

cs. és kir. udvari fényképészek

MISKOLCZ, Városháztér 20. sz.

Elsőrendű munka. Mérsékelt árak.

Foto-Emailok is készülnek.

Színház, művészet.

(—f—) *Színházi hét.* E héten a vendégszereplések dominálnak színházunkban.

Vasárnap, hétfőn *Kövessyné Iványi Mariska*, közönségünk előtt előnyösen ismert primadonna vendégszerepelt, tegnap pedig *Kövessy Albert*, kit szintén nagyon jól ismer a miskolci közönség. Ma és holnap *Groó Valéria*, a Nemzeti színház volt tagja lép fel, míg pénteken az ujonnan szerződött *Cathry Emma* koloratur énekesnőt fogjuk először hallani, ki a beteg *Szegedy Zelma* helyére lett szerződötve.

Elég változatos és érdekes tehát a mostani színházi hét, a mely a vendégszereplések sorát nyitja meg. Jövő hó 6. 7. és 8-án *Szoer Hopka*, az operaház ujonnan szerződött tagja látogat el hozzánk, s a New-York szépe, *Böregér* és a *Svihákokban* fog fellépni ötven százalékkal felemelt helyárak mellett.

Kövessyné Iványi Mariska ugy vasárnap a „*Tóth leány*”-ban, mint különösen hétfőn a „*Szulamit*”-ban sok tapsot kapott szép játékáért és énekeért. A többi szereplők valamennyien igyekeztek mindkét előadást elfogadhatóvá tenni. Megdicsérjük *Cseöreg*h *Jenőt*, ki *Szulamitban* „*Kol-Nidre*”-t gyönyörűen énekelt.

A tegnapi „*Dolly*” előadásról jövő számunkban írunk.

CSARNOK.

A kedves élettársak.

— Tragikomédia három jelenetben. —

— Elleste: *Berecz Lajos.* —

I. Jelenet.

(Alacsony, rozoga ház, piszkos falait a reggeli szürkület meszelgeti. Szomjas Péter imbolygó léptekkel nyit be, felesége: Trézsi, a gyermekeket öltözteti s a mint meglátja, kitör a vihar.)

Trézsi asszony:

A menydörgős isten-nyila
Hogy nem tud levágni,
Nem is tudsz te már egyebet
Csak a korcsmát járni.

Teruskának nincs cipője,
Pistinek kabátja;
Eluszna a te torkodon
A Krisztus palástja.

Susztér, szabó meg krájleros
Egyre lesi várja . . .
Sok a mi sok . . . Vén gazember
Biz' istók nem járja!

(Krokodil könyeket sir.)

Szomjas (hebegve):

Ne duruzsolj vén szipirtyó,
Bőghetsz én utánam!
Ott leszek én ma is újra
Az „Arany-Biká”-ban.

II. Jelenet.

(Az „Arany-Bika” fényesen kivilágított terme, fehér abroszokkal betertett asztalok, a falakon okmányok, középen aranyozott keretben óriási betűkkel: „Csak rogyásig” asztaltársaság. Egy kivételével minden hely betöltve.)

Sámfa Márton I. alelnök:

Vajh, hol késhet az elnökünk
Mi tartja fogva őt . . .
Mily gyász, óh, látni üresen
E diszes asztalfőt.

Éhes László II. alelnök:

Biz úgy, biz úgy, jöhetne már,
Vagy baj érte talán?
Gyomrunk korog — az ételszag
Hajh — csiklandozgat ám!

(Szomjas, az elnök kikenve-fenne belép.)

Lám!

Itt van ő, az ünnepelt,
Zug, harsan a vivát,
Ilyet to'm nem pipált Hány
S a furfangos diák!

. . . „Csak rogyásig” elnök ura
Betölti im helyét . . .
Boldog mosoly minden arczon,
Folyik az estebéd.

A bélügy is rendezve már
Félig-meddig — ahogy . . .
Áll néma csend . . . Dikics jegyző
— Halljuk — Toasztba fog.

Dikics:

Jubilálunk, tíz éve ma,
Lehullt a fringia,
Testvér lett a kefekötő
Meg a csizmadia.

És miként a kefe által
Vikszölt csizma ragyog;
Oly fényessé subiczkolja
Az „öröm” e napot

Ki teremté? Ne kérdjétek.
Neve Szomjas Péter,
Maradandó az ő műve,
Nem párolgó aether.

Nagy marad ő kimagaslón,
Mint a büszke czédrus,
Áldja meg a mindenható
Názárethi Jézus!

Nem különben *kedves najét:*
A jó élettársat;
Kinek édes közelében
A bú messze vágat.

Gyermekit is, kiket minden
Szépre, jóra oktat . . .

(Itt lámpalázt kap s megakad.)

Befejezem — folytassa más
— Mondtam elég sokat.

(A kefekötők s csizmadiák dalárdája az „Éljen Ő”-t énekli, mialatt összesugnak, hogy egy hat tagu küldöttség (3 kefekötő, 3 csizmadia) Szomjasnéért menjen, őt körükbe hozandó . . . Elhangzott a dal . . . Szomjas, a nagy férfiú izeg-mozog székén. Tűnődéséből ítélve, beszédre készül . . .)

Szomjas:

Óh hiveim, barátaim
Ne vegyétek zokon,
Ha beszédem szép formába
Önteni nem tudom.

Közös érdem szüleménye,
Hogy most jubilálunk;
„Egyetértés és szeretet”
Volt segítő társunk.

Köszönöm az ovációt,
Szivemből kívánom:
Legyen áldás ezen a szép
Asztaltársaságon!

(Elérzékenyül s könyezik, majd serleget ragad — az asztalok körül járva, mindenkivel kocczint. A dalárda a himnuszot énekli, a jó kedv egyre emelkedőben. Kivülről kocsirobaj hallik, majd mély csend . . . Az ajtó nyílik s a küldöttség élén belép Szomjasné, arcának barázdái festékekkel kitömve, suhogó lépte nyomán erős pacsuli szag. Falrengető éljenzés támad. Sámfa Márton elébe siet s fogadja.)

Sámfa Márton:

Erre, erre, nagyasszonyunk,
Ékes virágszálunk,
Mint gerlicze hü kis párját,
Oly epedve vártunk.

Az asztalfőn kedves férje

A mi „ünnepeltünk”

(Czigányoknak int.)

Huzd rá czigány az áldóját!
Rózsaszálat leltünk.

(A czigányok ráhuzzák a „Rózsabokor a domboldalon” című dalt, miközben Szomjasné férje mellé ültetik s újból tálnak.)

És most, kérem engedelmet,
Gyorsiró nem vagyok,
Feljegyezni biz' nem tudám,
A sok szép toasztot.

Csak azt tudom refrainje mind,
Ez egyben kulminált:
Boldog Szomjas, hogy ily kedves,
Szép hitvesre talált.

Szóval sok, sok, jót és dicsőt
Lehetett hallani,
Mit nem hallott völgy, róna, bércz,
E honnak halmai.

. . . A női erény elzengve már,
Most jó a haddel-hadd,
Mill'jó kartács! Az óra im
Éjfél utánt mutat!

Nem tudta senki magáról,
Fiu-e vagy leány,
Szomjasné is, mint a többi,
Tökrészeg mind, a hány.

Czvikipuszi, ölelközés,
Majd vad kan-kán járja,
Óh de mit ér, csak Szomjasnak
Van ugráló párja.

Szerte oszlik a társaság,
A lépés mind laza,
A hü pár is menne . . . nem bir . . .
Kocsin vitték haza.

III. Jelenet.

Áll a hintó — hazaértek
Kar a kerba öltve,
Bedöcögnek — lehullnak az
Édes anyaföldre.

Ott atusznak! . . . Álmuk boldog
Névetnek is rája:
Ez a Terus uj cipője,
Ez Pisti kabátja! . . .

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol;
— és kéziratokat vissza nem ad

G I. nyug. tanító urnak Miskolcz. A magyar hit-szónoklat ügyében több oldalról kaptunk cikkekét, de azok közül egyet sem közlünk, mert a dolgot jobban elmérgesíteni nem akarjuk. Így tehát az Ön cikkét sem közölhetjük. Nem felelünk a „Miskolczi Napló”-nak sem, mert nevezett lap-társunk a mi cikkeinkből érdemileg semmit meg nem czáfolt s mi őt a frázisgyártás terére követni nem fogjuk. A tárgy ki van merítve, továbbiakban már csak a személyes vonatkozások kerülnek előtérbe. Erre pedig nekünk sem guszatusunk, sem időnk, sem kedvünk nincsen.

Egy jó erkölcsű 14-15

éves ifju

tanulónak

felvétetik **Berzy László**
fűszer- festék-, vegyeskeres-
kedésében Miskolcz.

Elismert legjobb mosószer

LESSIVE PHÉNIX

J. Picot szabadalma, Páris.

55 éremmel kitüntetve.

Fehérnemű mosásra

egymagában

szappan nélkül,

szóda, hamu és
chlór nélkül!

Lessive Phénix

mindent legjobb
ban mos!

!! Kezesség!!

Gyárak:

Páris,

Bordeaux,

Montreal
(Canada),

Chatelineau
(Belgium),

Szt.-Pétervár,

Köln-Ehrenfeld,

Vác.

Chlór és kén
nélkül!

Miskolczi képviselő: **Illés Dávid** ur.

Lessive Phénix

kapható Magyarország minden fűszerkereskedésében és drogistájánál. — Csomagokban fenti rajz szerint árusítatik.

Gyár: Osztrák-Magyar Monarchia részére: **Vác.**

Ügynököket keres

magas jutalék mellett

a 22 év óta fennálló s jóhírnevű

C. KLEMT

ablakredőny (Rouleaux)-gyár Braunau, Csehország.

Jó referenciák és használhatóság esetén ki-
eszközöltetik az utazási engedély a vevőket
háznál is felhereshetni.

Hallatlan olcsóság!

A zenekedvelőknek nagy megtakarítás.

Falkenstein Soma

könyv-, papir-, író-, rajz- és hangszerkereske-
désében Miskolcz, Széchenyi-utca 19-ik szám,

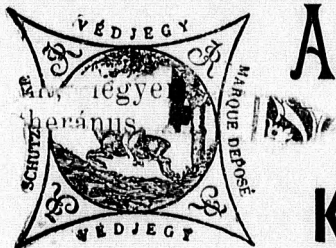
minden zenedarab

zongorára, hegedűre, cziterára, flótára, és harmoniumra

csak 6 krajczár.

Katalogus ingyen.

Csak az eredeti készítmény, melyhez védje-
gyemmel ellátott utasítás van mellékelve.

Az „Arany szarvashoz” címzett gyógyszerháznak

Miskolczon már 14 év óta közkedvelt

KÜLÖNLEGES SZEREI, melyek hason külföldi szereket jószágban
és hatásban fölülmulnak, ugymint: —

- Pyretró salicyl száj-essentia.** Kellemes ízű és biztos hatása. Egy kis üveg 70 fill., nagy üveg 1.20 fill.
- Növény fogpor.** Dr. Carabelli udv. fogorvos vényén módosítva, a fognak fehér zománczát biztosítja és a szájnak kellemes ízt ad. Egy doboz 80 fillér.
- Sveiczi fogcseppek.** Fogfájdalmaknál igen jó eredménnyel hat. Egy üvegcse ára 50 fillér.
- Balzsam bajuszpedró.** Zsirmentes és csak keleti balzsamokból készült. Minden bajusz-szinhez alkalmazható s igen kellemes balzsamillatu. Egy kis doboz 30 fillér, nagy doboz 50 fillér.
- Hajerősítő essentia.** Dr. Hebra bécsi egyetemi tanár vénye szerint hajkorpásodás ellen biztos és a haj kihullását gátolja. 1 üveg 1.20 fillér.
- Iris virág arczenőcs.** Igen sok nő áldja jó hatását, mert ártalmatlan alkatrészekből áll és mégis az arc és kézbőrt puhítja, fehériti, májfoltokat és egyéb kiütéseket biztos sikerrel eltávolít, a bőrhámlást megszünteti. Egy tégely ára 1 korona.
- Balzsam szappan.** Benzoe és egyéb jó hatású balzsamokból, kellemes illattal. A kemény és meszes vizekkel

- is kitűnően mosható. Az Iris arczenőcsessel valódi szépítő szer. Egy darab ára 70 fillér.
- Francia sóborszesz.** Gyógynövényekről destillált és sóval készült hason készítményekkel, hatásban és árban vételkedik. Egy kis üveg 80 fill., nagy üveg 1.60 fill.
- Fanykenőcs.** Dr. Kepes északsarkai utazásánál jó hatással alkalmazott szer. Egy tégely 1 korona.
- Lábizzadás ellen.** Salicyl Dermasont-por. Jó hatásán kívül az izzadság szagát is elenyésztí. Egy doboz ára 1 korona.
- Tengeri köszvényolaj.** Fájdalom-enyhítő és masszázshoz igen alkalmas szer. Egy üveg 1 korona.
- Tyukszemirtő balzsam.** (Cannabin.) Sokan megmenekültek már a fájdalmas tyukszemtől e szernek használata által. Alkalmazása sokkal kényelmesebb, mint a tapasztokkal való kezelés. Egy üveg 70 fillér.
- Naphtol-kenőcs.** Sömörögök és rüh elleni szer. Illatánál fogva használata kellemes. Egy kis tégely 1 korona, nagy tégely 3 korona.
- Miskolczi házi-tapasz.** Vérkelésenként mint gyűllesztő és tisztító szer. Egy tégely ára 60 fillér.

Az elősorolt, valamint egyéb készítményeim utasítással láttatnak el s olcsó áraiknál fogva könnyen beszerezhetők:

RÁCZ JENŐ gyógyszerészénél

az „Arany szarvashoz” címzett gyógyszerháznak tulajdonosánál Miskolczon.

SZELÉNYI és TÁRSA Miskolcz

Farsangi idényre

ajánljuk

a legdivatosabb anyagokkal

dúsan felszerelt

KÖNYVNYOMDANKAT

meghívók,

tánczrendek,

belépő-jegyek,

eljegyzési értesítések,

esküvői meghívók

elkészítésére.

Széchenyi-utca 34. szám.

Telefon 62.

Könyvnyomda ≈

≈ **Könyvkötészet**

Doboz-gyár ≈

Pontos kiszolgálás. ~ Elegáns kiállítás.

Könyv- és hírlap-kiadó vállalat.

A „SZABADSÁG” kiadó-hivatala.